

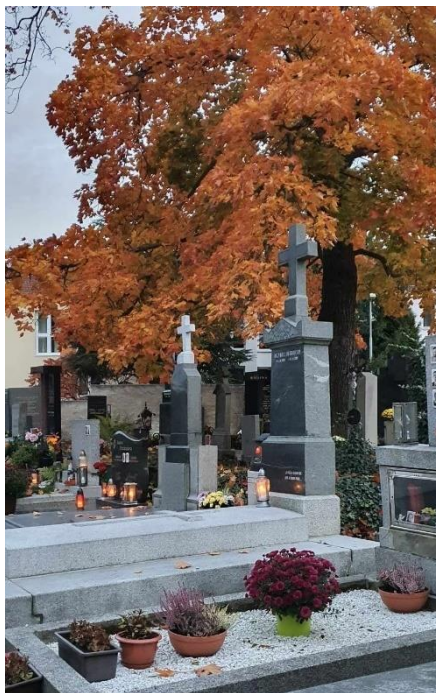


z Paluby a Podpalubí

Pokoj

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. (Jan 14, 27)

Kristus nás ujišťuje, že nám zanechává pokoj. Bereme-li jeho slova vážně, musíme věřit, že tento dar pokoje zůstává navzdory všemu zdání mezi námi. Kristus však staví svůj způsob dávání pokoje do kontrastu se způsobem světa. On je jeho Zdrojem a výsostým Dárcem, nikoli tím, kdo by o pokoj musel usilovat, tak jako o něj usiluje svět, v lepším případě dohodou a kompromisy, v horším případě válečnými konflikty. Nakonec upozorňuje, že jeho pokoj neznamená zbabělou kapitulaci, nepřítomnost konfliktu nebo vyhýbání se utrpení.



Žijeme v tekuté společnosti. Proč tekuté? Protože je to společnost bez referenčních bodů, bez struktury a konzistence. (pokračování na s. 3)



- **Návštěva seniorů v Hostivici**
- **Brigáda na zlíčovské zahradě**
- **Ministrantský výlet do Vlašimi**

(pokračování ze s. 1) Právě obyvatelé této *tekuté společnosti* mezi sebou válčí a zároveň touží po pokoji. Právě v této *tekuté společnosti* žijí lidé, jejichž touhu po pevných opěrných bodech musíme podporovat svou modlitbou a apoštolskou službou. Právě oni čekají na hlasatele radostné zvěsti smíření a pokoje.

Šířit Kristův pokoj... Od tohoto úkolu nás nesmí odvést nic: „ani soužení nebo útlak nebo pronásledování“ (srov. Řím 8, 35), ani nostalgický pohled do minulosti, ani strach z budoucnosti, ani bezmyšlenkovité přejímání toho, co je trendem doby, co naši současníci schvalují, co považují za pravdivé a spravedlivé (pokud pro ně pojmy jako spravedlnost a pravda vůbec něco znamenají). Ani „falešné pozdravení pokoje“, tedy zdánlivý pokoj bez konfliktu, v němž jinakost druhého není brána v úvahu nebo je ze strachu před konfliktem zatajována.

Pokoj, mír, odpočinutí (věčné) není plodem lidského úsilí, ale darem samotného Krista, který musíme vyprošovat jak nám samotným, kteří ještě válčíme, tak i těm, kdo už na této zemi dobojovali.

(Z nepublikovaných myšlenek Dom Samuela, opata Nového Dvora)

Prosté sliby bratra Antonína



Ve středu 1. 11., na slavnost Všech svatých, složil své první mnišské sliby bratr Antonín, náš bývalý farník Dominik Jirsa. Po více než dvouletém noviciátu v trapistickém klášteře Naší Paní v Novém Dvoře ho čeká další fáze – mnišský život „naostro“, zatím jen na tři roky. Provázejme ho svými modlitbami.

Listopad

1. 11. (středa) **slavnost Všech svatých**
2. 11. (čtvrtek) **Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**
4. 11. (sobota) sv. Karla Boromejského
9. 11. (čtvrtek) **Svátek Posvěcení lateránské baziliky**
10. 11. (pátek) sv. Lva Velikého
11. 11. (sobota) sv. Martina
13. 11. (pondělí) sv. **Anežky České**
17. 11. (pátek) sv. Alžběty Uherské
21. 11. (úterý) Zasněžení Panny Marie v Jeruzalémě
22. 11. (středa) sv. Cecílie
24. 11. (pátek) sv. Ondřeje Dung-Laca a druhů
26. 11. (neděle) **JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE**
30. 11. (čtvrtek) sv. Ondřeje, apoštola

Modlitba za milost šťastné smrti

Pane,
nevím den ani hodinu, kdy mne zavoláš,
ale dopřej mi,
abych dobrým životem,
milujícím Tebe, sebe a druhé,
byl v té chvíli připraven vstoupit do Tvé šťastné náruče.

Co nás čeká v listopadu



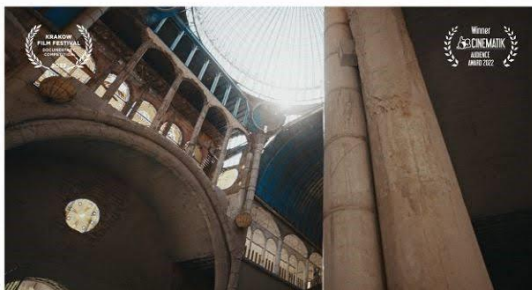
- **V liché středy 1., 15. a 29. 11. v 19:15 v klubovně KC Večery nad Písmem.** Budeme se společně věnovat místům v Písmu a v Krédu, která nám připadají obtížná a nesrozumitelná. Na pomoc si vezmeme výkladovou literaturu a především dary Ducha svatého, bez něhož nelze Písmu ani obsahům víry porozumět. Přibližně ve 20:00 se přesuneme k modlitbě nad Písmem do adorační kaple kostela. Všichni jsou srdečně zváni.

- **V sudé úterky 8. a 22. 11. cca v 19:30 Společenství Jana Pavla II.**

v návaznosti na mši svatou (v 18:00) a adoraci (18:30). Modlitby, díky a chval, práce s Písmem.

- **Do 30. 11.** je prodloužena výstava **Lorenzo a jeho svět** v prostorách Komunitního centra. Prodejní výstava obrazů a grafik Vavřince Šipra z Ateliéru radostné tvorby. Vstup volný – přímým vchodem do KC nebo od 13:00 přes kavárnu Kristian.
- V sobotu **4. 11. od 14:00** komponovaný program **Zažít hudbu v kostele**. Začíná ekumenickou bohoslužbou a vystoupením pěveckého souboru **Ensemble Hilaris** v kostele, pokračuje v sále Podpalubí, kde se představí hudební a taneční skupiny z Barrandova a okolí. Večer zakončí oblíbená swingová tanečnírna. Vstup volný.

- V pondělí **6. 11. v 17:00** mimořádná **mše svatá** v kostele Krista Spasitele s otcem Šebestiánem Smrčinou OFM. Možnost sv. zpovědi od 16:00.
- Ve středu **8. 11. v 11:00** v kostele varhanní koncert Lindy Sítkové z cyklu **Andělská matiné**. Vstup volný.
- Téhož dne **8. 11. v 19:00** v kostele koncert žáků varhanního oddělení **Pražské konzervatoře**. Zazní skladby J. S. Bacha, D. Buxtehuda, R. Regera, P. Ebena aj.
- V pátek **17. 11.** v 9:30 v klubovně **KC Společenství seniorů**.
- V pondělí **20. 11.** v **19:30** v sále KC promítání filmu **Katedrála**. Dokument o muži, který vlastnoručně postavil chrám velký jako Sagrada Familia. Příběh nekonečné vůle a odhodlání. Vstupné dobrovolné.



PŘÍBĚH NEKONEČNÉ VŮLE A ODHODLÁNÍ



KATEDRÁLA

DOBROVODA-BREMNER FILM

VELLA FILMS PRODUCTIONS, CANADA | ISRAEL: SEDANE, GONZALO HERNANDEZ-VALLEJO & DIEGO TRÉNAS | UKRAJINA: BARTRULI & DENIS DOBROVODA
 REŽISÉR: THOMAS ROSS FITZSIMONS | SCÉNÁŘ: DE SICA A MIA INÉS ADRIANA | ASISTENT REŽISÉRA: CARL THOMPSON
 PRODUCENT: MATTHEW BREMNER & GONZALO HERNÁNDEZ-VALLEJO | KOPRODUČNÍ: MERRY GRISOM | KATA: DENIS DOBROVODA





- **23. 11. v 17:00** v sále Komunitního centra **Setkání kolem Pražského Jezulátka**. Historie, úcta, svědectví o mocném působení modliteb k Pražskému Jezulátku. Přednáší Josef Šváb působící při misijním společenství Pražského Jezulátka.
- **24. 11. ve 20:00** v sále KC **Tančírna** ve swingových rytmech s živou kapelou **Swing Mustard**.
- **25. 11. v 19:00** v sále KC koncert **Michal Hromek Consort**. Skotské balady, námořnické i suchozemské písně z Anglie, irské barokní harfové melodie. Vstupné doporučené 150,- Kč, děti zdarma.



- **V sobotu 25. 11.**
od 14:30 do 16:30
proběhne již tradiční

Adventní dílna

v prostorách komunitního centra kostela Krista Spasitele na Barrandově. Pleteme věnce, s dětmi vyrábíme drobné dárky a ozdoby.



- V neděli **26. 11. v 16:30** v kostele koncert souboru **Musica pro Sancta Cecilia**. Vokálně instrumentální soubor vznikl na půdě konzervatoře pro zrakově postižené. Zaměřuje se na interpretaci renesanční a barokní duchovní hudby. Vstupné dobrovolné.
- V pondělí **27. 11. v 13:00** v kostele koncert barokní hudby z cyklu **Andělská matiné**. Vstup volný.
- V sobotu **2. 12. v 19:00** v kostele adventní koncert **Trio Angelico**. Vstupné doporučené 200,- Kč.
- V pondělí **4. 12.** v 19:00 v sále Komunitního centra proběhne prezentace záměru **úpravy okolí kostela a přilehlého lesoparku** se začleněním sochy Ch. de Gaulla a Cesty světa.

Podrobnosti, aktuality a změny programu sledujte na nástěnkách a na www.CentrumBarrandov.cz a www.PodpalubiBarrandov.cz

✓ Společenství seniorů na návštěvě u otce Jakuba v Hostivici



6. října se skupinka seniorů v čele s otcem Josefem vydala do Hostivice na návštěvu otce Jakuba Jirovce. Při posezení u kávy, čaje a drobného občerstvení jsme vzpomínali na jeho působení ve zlíčovské farnosti, otec Jakub chválil otce Josefa, který byl jeho vzorem a od kterého se toho hodně naučil. Zajímal nás život v jeho nové farnosti. Povídali jsme si o aktivitách ve farnosti, o modlitbách matek, o mládeži, která chodí do farní zahrady hrát fotbal, o přípravách na rekonstrukci fary a problémy s památkáři. Nevynechali jsme ani dotazy na známého místního občana MUDr. Rátha. Probrali jsme také vztah podřízenosti vůči arcibiskupovi, v jehož diecézi otec Jakub jako farář působí, a velmistrovi řádu Německých rytířů, jehož je otec Jakub členem. Na všechny naše dotazy odpovídal otec Jakub se svým typickým milým širokým úsměvem. Jak nám otec Josef prozradil, složil otec Jakub v červnu letošního roku úspěšně velmi obtížné farářské zkoušky. Oba se shodli na tom, že pastorační práce ve farnosti je jen malou částí jejich činnosti, většinu času jim zabere práce administrativní, ekonomické, stavební atd.

Po kávě jsme se na farní zahradě seznámili s krásným hnědým koněm, s jeho chovatelkou a několika místními dětmi. Nakonec jsme se účastnili bohoslužby v kostele sv. Jakuba, kterou sloužil otec Josef společně s otcem Jakubem. Jsme moc rádi, že se toto milé setkání uskutečnilo. A snad si to zase někdy zopakujeme.

(zapsala paní Anežka Sixtová, redakčně zkráceno)

✓ Arcidiecézní pouť prvokomunikantů



(další foto na straně 19)

V sobotu 21. října se 9 dětí z našeho kostela vypravilo do chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Byly to mladší děti, které se připravují na první svaté přijímání nebo se připravovaly loni. Ještě se zúčastnili tři starší, kteří

v katedrále pomohli s programem. Šli s námi pan farář a Radka Habánová. Zúčastnilo se i mnoho jiných dětí z mnoha jiných kostelů. V katedrále se naše skupinka rozdělila na holky a kluky a vybrali jsme si tři čísla na tři různé aktivity. Dělali jsme aktivity ve dvojicích a líbilo se to všem. Po aktivitách byla mše svatá. Mše svatá pro nás všechny byla strašně super a moc se to všem líbilo a moc jsme si svatou mši užili. Měli jsme občerstvení v arcibiskupském paláci, různé koláčky tvarohové a makové a různé nápoje. Pout' se mi moc líbila a chci Radce Habánové poděkovat za pozvání.

(zapsala Jasmínka Hrehová, 5. třída)

✓ Ministrantský výlet do Vlašimi

V neděli 22. 10. proběhl v pořadí již třetí ministrantský výlet – opět pod vedením hlavy ministrantů Honzy Šulce. Tentokrát jsme se vypravili do Vlašimi za naším bývalým farníkem a kamarádem P. Matějem Jirsou, abychom ho pozdravili a také trochu poznali jeho novou farnost. Nedělní bohoslužbu jsme slavili u vlašimského oltáře. Ta byla mimořádná hned z několika důvodů: jednak jsme přijeli my, jednak přijeli další Matějovi kamarádi – vysokoškoláci ze Stodůlek, a navíc na

tuto neděli připadl světový den misí. Zde to bylo speciální tým, že nás (tedy hlavně děti a křesťany z vlašimské farnosti, ale přeneseně jakoby i nás) přes video pozdravily a pomodlily se za nás děti z africké vesnice, které má na starosti otec Andreo. I my jsme se za ně pomodlili.

Po mši jsme na farní zahradě hledali Matějem určené předměty a pak jsme zamířili do vyhlášeného vlašimského parku, jelikož Matěj s námi bohužel nemohl jít na oběd. Vyrázili jsme po naučné stezce. Záložní krizový program s obědem ve zdejší restauraci bohužel kvůli plnému jídelnímu sálu selhal, a tak nám nezbylo, než si dát oběd z vlastních zásob. Pokračovali jsme přes dětské hřiště a vyřezané ptáky až ke Znosimské bráně s občerstvením, čehož jsme neváhali využít, a se zastávkou u Čínského pavilonu jsme došli na konec naučné stezky (nebo vlastně na začátek, protože jsme ji procházeli v opačném pořadí) a dál na vlakovou stanici. Cestou zpátky jsme dokonce viděli několik srnek. Naše putování jsme ukončili v půl osmé.

Budeme se zase těšit na příště, třeba někdy na jaře, uvidíme, co Honza vymyslí... ;-)

(zapsal Vojtěch Prchal)

*Honza se právě na dětské prolezačce
praštil do hlavy :-)
Další foto z výletu na straně 2*



Představujeme ředitelku Komunitního centra

Hanku Tyrallovou není třeba představovat, znají ji všichni, kdo už někdy navštívili naše Komunitní centrum. Ke svému oficiu ředitelky se sice nehlásí s velkým nadšením, ale zato ho vykonává s velkým nasazením. Hanko, co je momentálně hlavní náplní tvé práce?

Původně jsem byla přijatá, abych komunikovala se stavbou ohledně budoucího vybavení komunitního centra a kavárny. Musela jsem nastudovat celý projekt stavby včetně stavebních, hygienických, bezpečnostních, požárních a jiných norem a předpisů. Když byla stavba otevřena pro veřejnost, uznal pan farář, že už ji znám tak dobře, že jsem schopná pracovat jako správce budovy. Řeším revize, technické problémy, dodělávky, reklamace. Kromě toho koordinuji akce v zázemí a pronájem. Veškeré objednávání prostor a garance akcí jde přese mě, zároveň mohu zajistit patřičné vytápění, větrání, dohled nad kódováním prostor atd. K tomu mám na starost aktualizaci webu Podpalubibarrandov.cz. Koordinaci a zajištění většiny kulturních akcí za mě teď vyřizuje moje dobrá duše paní Ivana Dufková.



Jaká je vlastně tvá původní profese a vzdělání?

Obor, který jsem vystudovala, je katedra procesní a zpracovatelské techniky (chemické a potravinářské stroje) na ČVUT strojní. Moje původní profese byla inženýr projektu, pracovala jsem v jedné firmě, která projektovala a dodávala chemické provozy „na klíč“.

Kromě technické odbornosti jsi taky vynikající tanečnice a lektorka swingu. Souvisí to spolu nějak? Pomáhá ti technické myšlení zvládnout „techniku tance“, nebo je to čistě spontánní talent?

Už jako dítě jsem tančila moderní výrazový tanec, po mnohaleté přestávce jsem se k němu vrátila a před třemi lety přidala swingové tance: lindy-hop, charleston a balbou. Navazuje to na mou lásku ke starým českým i americkým filmům ze 30. a 40. let a vůbec na styl té doby. Je to každé úplně jiný styl tance. Modernu tančíme ve skupince či sólově jako choreografie nebo jako improvizaci na dané téma a danou hudbu. Swing se tančí v páru a je to chvílemi úplná improvizace, podle hudby a podle toho, co vede leadr. 😊

Jako knihovnice se zeptám: co čteš?

Pokud nestuduji normy a manuály nebo zprávy na netu, ráda čtu jakékoliv romány ze života nebo třeba biografie herců a slavných osobností hlavně minulých let. Z duchovní literatury kromě Bible jsem si s chutí přečetla všechny tři knihy od Ladislava Heryána. Ze světských autorů mám nejraději Karla Čapka, Milana Kunderu, Haruki Murakamiho, Johna Irvinga, Gabriela Garcíu Márqueze nebo třeba Paula Coelhoa.

Jaká je tvoje vize našeho KC? V čem vidíš odlišnost od dalších podobných zařízení na Praze 5 (Konírna, Kulturní a rodinné centrum Záhorského, Prádelna...)?

Naše komunitní centrum je jedinečné v té možnosti propojení duchovního života se světským. Ani jedním směrem bych nechtěla klást nějaké záložky nebo mantinely na jeho využití. Z mého pohledu je dobré potkávat se zde i s jinými lidmi a komunitami mimo farnost. Je to dobré pro kulturní a společenský rozhled a pro normální fungování běžného života u nás. a pro připravenost např. farní mládeže na běžný život venku. Nerada bych, aby byl kostel a komunitní centrum jako taková krásná průhledná bublina, do které se chodí schovat jen věřící

a poslušní křesťané, zatímco ti hříšníci, co nevědí, v co vlastně věří, a přitom se snaží žít podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, zůstávají raději venku a chodí se na nás jen dívat. Jsem pro vstřícný a otevřený přístup pro všechny a pro ochotu naslouchání a domluvy, která samozřejmě musí být oboustranná. Bez vnějších vlivů bude tenhle kostel jen dalším obyčejným kostelem, jakých je mnoho. Ale ten náš je „kostel Světla“. Nikdy nevíme ráno, kdo nám ten den rozsvítí mysl a povzbudí naše konání...

Jsi autorkou názvu Podpalubí pro Komunitní centrum, který jsme si osvojili i pro tento Zpravodaj a připadá mi výstižný – nahoře loď kostela, dole podpalubí. Přesto však to dělá trochu zmatek. Jak ty vidíš rozdíl mezi Komunitním centrem Krista Spasitele a Komunitním centrem Podpalubí?

Chápu, je to trochu zmatek. V původním plánu bylo přiblížit naše fungující Komunitní centrum i pro návštěvníky zvenku. Aby se nebáli, že budou přemlouváni na víru nebo že sem nepatří. Zároveň jsem při běžné komunikaci potřebovala používat nějaký jednoduchý krátký pracovní název centra. Tak vzniklo Podpalubí.

Co pro tebe znamená víra?

Víra mě v životě posiluje a dodává oporu. Jen nemám ráda pěstování víry pro víru samotnou. Víra má pomáhat v praktickém a osobním životě, v překonávání překážek, když se něco nedaří, byť je to dobré. Bez lidské snahy je samotná víra nanic, stejně jako je lidské snažení a práce často bezúspěšná, když v ni člověk nevěří...

Co ti dělá radost a co tě štve?

Radost mi dělá, když se na mě někdo upřímně usměje. Když do mě šťouchne, abych se zasmála, místo aby mě litoval, když mám „den blbec“. Radost mi dělá, když někomu pomůžu a on se na mě nenaštve, ale dokáže to přijmout. Radost mi dělá tanec, když se do něj zaberu tak, že nevnímám bolesti, když dokážu vyjádřit a vytančit své emoce.

Radost mi dělají moje děti, když se zrovna neperou a dokáží spolupracovat.

Štve mě lidská hloupost a hamounství. Nečestnost, zloba a naschvály. Štve mě byrokracie a systém samoúčelných lejster. Děsí mě vývoj politiky poslední doby v okolních státech, hlavně v Polsku, na Slovensku, Maďarsku... Nelíbí se mi výhled do budoucna, ale přesto si každý den chci užít v tom, co je, a nebát se zítřka, protože strach nic nezachrání, jen nás paralyzuje.

Moc děkuju za rozhovor a přeju ti, abychom tě neštvali my, kolegové a farníci :-)



Pouť Mary's Meals do Medjugorje



Na začátku měsíce října tři farnice – maminky a babičky z hnutí Modlitby matek – podnikly pouť do Medžugorje s hnutím Mary's meals. Přinášíme střípky jejich zpráv.

Já jsem byla v Medjugorje poprvé a musím dát za pravdu všem, kteří ho popisují jako opravdu mimořádné místo. Sjíždí se sem velké množství poutníků z různých zemí a společné modlitby, které zní současně mnoha jazyky, působí velkým klidem a zároveň radostí ze společně prožívaného tady a teď. Bylo to pro nás velké povzbuzení. (Jitka Hromková)

První den ráno nás čekali v komunitě Cenacolo, kterou založila sestra Elvíra pro pomoc mladým lidem s nejrůznějšími typy závislostí. Jejich život se proměňuje, nacházejí zde smysl svého života a naději. Po shlédnutí videa přišli dva chlapci z komunity a vyprávěli o svém životě. Další den nás čekal výstup na Podbrdo, místo zjevení Panny Marie, kde jsme se modlili ve čtyřech jazycích růžencem. V sobotu jsme vystoupali na ještě strmější Križevac. Večery jsme prožívali na dvoraně sv. Jana Pavla II. při růženci, mši a adoraci. (Markéta Hladková)

V Medjugorii je cítit Pánovo a Mariino působení na mnoha místech. Především na Podbrdu, místu zjevení Panny Marie. Na sousední Križevac vede kamenitá cesta se 14 zastaveními Ježíšovy křížové cesty. Touto cestou kdysi před lety denně procházel místní kněz Slavko Barbarič, na vrcholu kopce i zemřel. Tento kněz stál u zrodu Majčina sela (v překladu Matčina vesnice), která poskytla domov sirotkům válečného konfliktu v bývalé Jugoslávii.

Dalším dílem našeho Pána v Medjugorii je komunita Cenacolo, kde mladí lidé trpící jakoukoliv závislostí nacházejí přijetí a lásku, smysl svého života, naději. Někteří poutníkům s velkou osobní odvahou vyprávějí své příběhy. Místo závislostí nyní sami pomáhají potřebným. Například tím, že vynášejí na Podbrdo lidi, kteří sami nemohou na kopec vyjít.

Co jsem si z letošní pouti odnesla já? Především Magnusovu (Magnus MacFarlane-Barrow je hlavní osoba a zakladatel hnutí Mary's meals) výzvu, abychom žili v modlitbě a v radosti. Dílo Mary's meals se neustále rozrůstá. Naše země je malá, ale lidé zde patří k nejštědrějším dárcům a podporovatelům. Zasláné finanční prostředky od českých dárců pomáhají již ca 75 tisícům dětí v těch nejchudších zemích.

A v uších mi ještě dlouho bude znít Majko, Majko, Gospa moja ... Majka znamená v chorvatštině matka ...

(Majka Fulínová, dobrovolnice hnutí Mary's Meals)

V Medjugorje se v roce 1981 zjevila Panna Maria šesti dětem a některým z vizionářů se Matka Boží zjevuje dodnes. Jejím hlavním poselstvím jsou výzvy k míru, víře, obrácení, modlitbě a půstu.

„Mír, mír, mír – a jenom mír! Mír musí zavládnout mezi člověkem a Bohem a též mezi lidmi!“

Gratulace k životnímu jubileu

17. října oslavila 90 let naše dlouholetá farnice Alice Šmotková. Delegation gratulantů zastoupená otcem Josefem se za ní vypravila do domova seniorů v Černošicích.

Paní Alice měla pohnutý život. V patnácti letech se zamilovala do partyzána Ludvíka, který byl hned nato zatčen a odsouzen za „velezradu“. Nejprve k trestu smrti, pak na doživotí, a nakonec na 25 let, z nichž si odseděl 14. Do vězení odcházel jako přesvědčený komunist, z vězení se vrátil jako křesťan a antikomunista. Po celou dobu mu jeho snoubenka Alice zůstala věrná, čekala na něj a opakovaně žádala prezidenta o milost. V roce 1963 se jí konečně dočkali – to už byli manželé, protože rok předtím se konala svatba „v zastoupení“. Stihli ještě vychovat tři děti, nemigrovat v roce 1968 a dočkat se rehabilitace po převratu v roce 1989. Ludva Šmotek zemřel v roce 2002.



Paní Alici přejeme hodně zdraví a statečnosti i do dalších let. Zároveň předáváme její pozdravy celé farnosti!

**Arcidiecézní pouť
prvokomunikantů
21. 10. 2023**



Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

P. Tomáš Mrňávek, výpomocný duchovní, tomas.mrnavek@email.cz

P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní, j.odrobinak@seznam.cz

Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, tel. 605 203 341

Ing. Hana Tyralllová, ředitelka Komunitního centra Krista Spasitele,

tel. 734 710 158, reditelka@CentrumBarrandov.cz

Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Milena Lisá, Farní charita, tel. 703 335 283 Barrandov@Praha.Charita.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje

Z Paluby a Podpalubí, tel. 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, tel. 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				1. so v měsíci květen - listopad 15:00

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka čísla vždy 22. dne v měsíci. Náklady na jeden výtisk tvoří 20 Kč.

Redakční rada Hana Tyralllová, Radmila Habánová, výkonná redaktorka Eva Fuchsová, za obsah odpovídá

P. Josef Ptáček. Příspěvky posílejte na eva.fuchsova@CentrumBarrandov.cz.

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz

www.PodpalubiBarrandov.cz